FİYATI:
(40 Turgut:400 TL.)
KDV dahil
5 KASIM 1989 PAZAR
SAYI: 896

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Bizim de bir çift sözümüz var

Seviyorum...

Seviyorum işte... Bulutlu olsa da gökyüzünü, şurda burda bir avuç kalmış yeşilliği, soydaşları, soydaş olmayanları, açlık grevi yapan "içerdekileri" zaten aç olan "dışardakileri..." "Bu gençlikten kimseye hayır gelmez" diyenlerle her sene çaktığım matematiği bile 'seviyorum. İyimserim. Anladığınız gibi gencim. Ey Gırgırcılar biraz da sevgilerinizi yazın. Yoksa dünya yüzünde bu sevgi denen meredin kalmadığına inanacağım.

Şeniz Baş

Hey millet...

Gelecek her gencin elinde
Sımsıkı sarılın yarınlara
Hadi göreyim sizi.

Hayrünnisa Gündüz

Dikkat...

Yenimahalle–Gaziosmanpaşa İlkokulu'ndaki bayan öğretmen, 26.9.1989 tarihinde, elinizde gördüğüm budaklı, ucu sivri, bir metre boyundaki değnekle sınıfa sokmaya çalıştığınız canlılar, bizim en değerli varlıklarımız, yavrularımızdı. O anki görünümünüzle bu yurdun geleceğini yetiştiren eğitimciliğe değil, sürü çobanlığına yakışıyordunuz.

Bir Anne – Ankara

Kısır döngü...

Lise bitti. Benim gibi üniversiteye ulaşamayanlar için yalnızca iki seçenek var: Ya Türk Ordusu ya da işsizler ordusu. Ne dersiniz bizler gibi hayatının en verimli çağında olanlara ne zaman yeni seçenekler bulunacak?

Lise Mezunu Murat

Aranıyor...

Çirkin duygulara, bencil emellere yer verilmeyen, sevgi ve barışa açık, tertemiz bir dostluk istediğim.

S.Y./Ödemiş

Büyük suç...

Dün bir dostumla karşılaştım. YÖK dönemi mühendislerindendir. Bir devlet dairesinde işe girmiş, fakat kadroya geçmesi için bir süre geçmesi gerekliymiş. Epey kaygılıydı. Köyünden daireye gelenler olmuş. Köyünü öğrenirlerse, kadroya almazlarmış. Neden mi? Dostum Alevidir de...

B.Ö/Ankara

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Cumhuriyet Bayramı'nda açık görüş için cezaevlerine giden tutuklu aileleri yine dayak yedi.

● Avusturya'yı yenen millilere para yağdı...

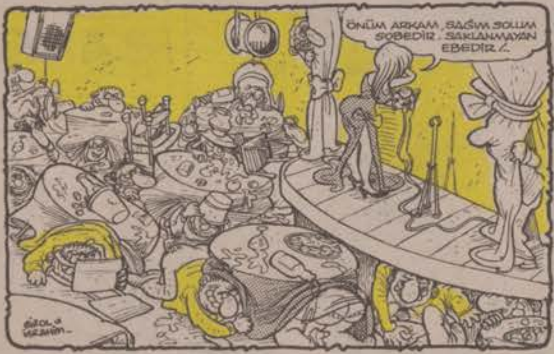

● Eski MHP'liler vakıf kurdu...

MÜJDE!

HAFTAYA GIRGIR 50 TURGUT OLUYOR.

HABERİNİZ OLA!

● Ragıp ATILGAN–E TİPİ CEZAEVİ/NAZİLLİ

Bu mapushane denen yerde ne keramet varsa içeri düşenin çizgisi gelişiyor. Ama ne yazık ki diğer karikatürlerinizin esprileri biraz zayıf olduğundan, çizgisi en zayıf, esprisi iyi olan bu karikatürünü kullanabiliyorum. Balonuyla da biraz oynadım. Dışardan içeri sevgiler...

● Ramazan ÖZÇELİK–BURSA

Çizginiz temiz ve özenli ama hareketsiz. Ve 1.263.742 defa yapılmış. Üstelik en anlamsızını da sen yapmışsın galiba. Adamı biraz hanzo, gazeteyi de baldır, bacak ve popo gazetesi yapsaydın, esprin daha anlamlı olmaz mıydı acep? Bence olurdu ama yine kurtarmaz!

● Erhan NUHOĞLU–İSTANBUL

Espri konusunda Ramazan'a söylediğim şeyler, senin için de aynen geçerli. Sen de binlerce kez yapılan bir espriyi yapmışsın. Ama antrenöre boksörünün kafasının uzamasından fırsat bilip, taktik vermesini de ekleyince, esprinin rengi değişivermiş. Yani eski bir espriye yeni bir espri katmışsın. Her şeyi sana ait olan espriler bulmaya çalış.

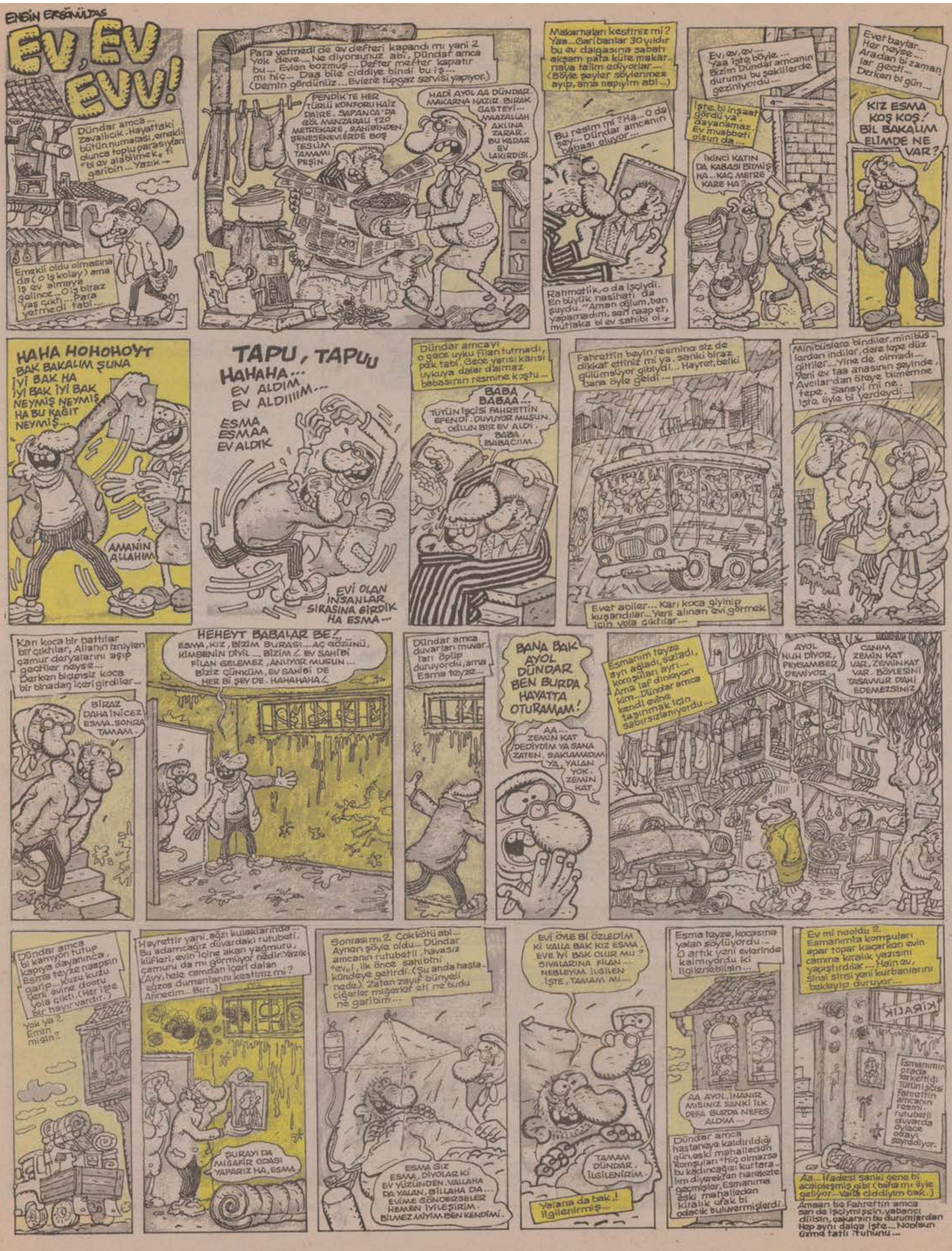
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ
EV, EV EVV!
Dündar amca... Zavallıcık. Hayattaki bütün numarası, emekli olunca toplu parasıyla "bi ev alabilmek" ti garibin... Yazık—
Emekli oldu olmasına da (o iş kolay) ama iş ev almaya gelince... O iş biraz yaş çıktı... Para yetmedi tabi...
Para yetmedi de ev defteri kapandı mı yani 2 Yok deve... Ne diyorsunuz abi, Dündar amca bu... Evlen bozmuş... Defter mefter kapatır mı hiç... Daa bile ciddiye bindi bu iş... (Demin gördünüz... Evlere tüpgaz servisi yapıyor.)
PENDİK'TE HER TÜRLÜ KONFORU HAİZ DAİRE. SAPANCA'DA GÖL MANZARALI 120 METREKARE, SAHİBİNDEN. ŞENESENEVLERDE BOŞ TESLİM. TAMAMI PEŞİN.
HADİ AYOL AA DÜNDAR. MAKARNA HAZIR. BIRAK GASTEYİ... MAAZALLAH AKLINA ZARAR. BU KADAR EV LAKIRDISI.
Makarnaları kestiniz mi? Yaa... Garibanlar 30 yıldır bu ev dalgasına sabah akşam pata küte makarnaya talim ediyorlar... (Böyle şeyler söylenmez ayıp, ama napıyım abi...)
Bu resim mi? Ha... O da şey... Dündar amcanın babası oluyor...
Rahmetlik, o da işçiydi. En büyük nasihatı da şuydu. "Aman oğlum, ben yapamadım, sen naap et, mutlaka bi ev sahibi ol."
Ev, ev, ev... Yaa işte böyle... Bizim Dündar amcanın durumu bu şekillerde geziniyordu...
İşte, bi inşaat gördü ya, dayanamaz. Ev muabbeti olsun da...
İKİNCİ KATIN DA KABASI BİTMİŞ HA... KAÇ METRE KARE HA?
Evet baylar... Her neyse... Aradan bi zamanlar geçti... Derken bi gün...
KIZ ESMA KOŞ KOŞ! BİL BAKALIM ELİMDE NE VAR?
HAHA HOHOHOYT BAK BAKALIM ŞUNA İYİ BAK HA İYİ BAK İYİ BAK NEYMİŞ NEYMİŞ HA BU KAĞIT NEYMİŞ...
AMANIN ALLAHIM
TAPU, TAPUU
HAHAHA... EV ALDIM EV ALDIIIIM...
ESMA ESMAA EV ALDIK
EVİ OLAN İNSANLAR SIRASINA GİRDİK HA ESMA...
Dündar amcayı o gece uyku filan tutmadı, pek tabi. Gece yarısı karısı uykuya dalar dalmaz babasının resmine koştu—
BABA! BABAA...
TÜTÜN İŞÇİSİ FAHRETTİN EFENDİ. DUYUYOR MUSUN. OĞLUN BİR EV ALDI. BABA. BABACIM.
Fahrettin beyin resmine siz de dikkat ettiniz mi ya, sanki biraz gülümsüyor gibiydi... Hayret, belki bana öyle geldi...
Evet abiler... Karı koca giyinip kuşandılar... Yeni alınan evi görmek için yola çıktılar...
Minibüslere bindiler, minibüslerden indiler, dere tepe düz gittiler... Yine de olmadı... Yeni ev taa anasının şeyinde, Avcılar'dan öteye bilmemne tepe. Sanayi mi ne. İşte öyle bi yerdeydi...
Karı koca bir battılar bir çıktılar, Allahın izniylen çamur deryalarını aşıp geçtiler neyse... Derken biçimsiz koca bir binadan içeri girdiler...
BİRAZ DAHA İNİCEZ ESMA. SONRA TAMAM.
HEHEYT BABALAR BE!
ESMA, KIZ, BİZİM BURASI... AÇ GÖZÜNÜ, KİMSENİN DİYİL... BİZİM! EV SAHİBİ FİLAN GELEMEZ, ANLIYOR MUSUN... BİZİZ ÇÜNKÜM, EV SAHİBİ DE HER Bİ ŞEY DE. HAHAHAHA!
Dündar amca duvarları muvarları öpüp duruyordu, ama Esma teyze...
BANA BAK AYOL DÜNDAR BEN BURDA HAYATTA OTURAMAM!
AA... ZEMİN KAT DEDİYDİM YA SANA ZATEN. SAKLAMADIM YA, YALAN YOK. ZEMİN KAT.
Esmanım teyze ayrı ağladı, sızladı, komşuları ayrı... Ama laf dinleyen kim... Dündar amca kendi evine taşınmak için sabırsızlanıyordu...
AYOL NUH DİYOR, PEYGAMBER DEMİYOR.
CANIM ZEMİN KAT VAR, ZEMİN KAT VAR. BÖYLESİNİ TASAVVUR DAHİ EDEMEZSİNİZ.
Dündar amca bi kamyon tutup kapıya dayanınca, Esma teyze naapsın garip... Kuzu kuzu yeni evine doğru yola çıktı. (Her işte bir hayır vardır.)
Yok ya? Emin misin?
Hayrettir yani, ağzı kulaklarında... Bu adamcağız duvardaki rutubeti, küfleri, evin içine akan yağmuru, çamuru da mı görmüyor nedir. Yazık. (Ayy, hele camdan içeri dalan egzos dumanlarını kestiniz mi? Annecim... Bırr.)
ŞURAYI DA MİSAFİR ODASI YAPARIZ HA, ESMA.
Sonrası mı? Çok kötü abi... Aynen şöyle oldu... Dündar amcanın rutubetli, havasız "ev" i, ilk önce sahibini kündeye getirdi. (Şu anda hastanede). Zaten zayıf bünyeli ciğerler miğerler eti ne budu ne garibim...
ESMA GIZ ESMA, DİYOLAR Kİ EV YÜZÜNDEN. VALLAHA DA YALAN, BİLLAHA DA... EVİME GÖNDERSELER HEMEN İYİLEŞİRİM. BİLMEZ MİYİM BEN KENDİMİ.
EVİ ÖYLE Bİ ÖZLEDİM Kİ VALLA BAK KIZ ESMA. EVE İYİ BAK OLUR MU? SIVALARINA FİLAN... NEBİLEYİM İLGİLEN İŞTE, TAMAM MI...
TAMAM DÜNDAR. İLGİLENİRİM.
Yalana da bak! İlgilenirmiş...
Esma teyze, kocasına yalan söylüyordu... O artık yeni evlerinde kalmıyordu ki ilgilenebilsin...
AA AYOL, İNANIR MISINIZ SANKİ İLK DEFA BURDA NEFES ALDIM...
Dündar amca hastaneye kaldırıldığı gün, eski mahalleden komşuları "hiç olmazsa bu kadıncağızı kurtaralım" diyerekten harekete geçmişler. Esmanıma eski mahalleden kiralık ufak bi odacık buluvermişlerdi.
Ev mi nooldu? Esmanımla komşuları apar topar kaçarken evin camına kiralık yazısını yapıştırdılar... Hain ev, sinsi sinsi yeni kurbanlarını bekleyip duruyor...
KİRALIK
Esmanımın orada terkettiği tütün işçisi Fahrettin amcanın resmi, rutubetli duvarda öylece odayı seyrediyor.
Aa... İfadesi sanki gene bi acaipleşmiş gibi (bana mı öyle geliyor... Valla ciddiyim bak.)
Amaan be Fahrettin amca sen de işçiymişsin, yabancı diilsin, çakarsın bu durumlardan. Hep aynı dalga işte... Noolsun üzme tatlı ruhunu...

the Story of "RECEP"
5o BABAM BU İŞE ŞAŞTI KALDI...
YOH!
DAHA SONRA DA TAM YEDİ KEZ ŞAŞTI KALDI. HER SAAT BAŞI GİDİP BAKIYORDUK... ŞAŞIP ŞAŞIP KALIYORDUK.
YOH!
DAHA SONRA EN BAŞINDA SORMASI GEREKEN SORUYU SORDU...
BU PİZİVENK NERDE ÇALIŞIİ?. NERDE DOLA-NİI ?.
Bİ-BİLMİYO-RUM...
LA SÖYLE, ÜMMÜĞÜNÜ SIKARIM. GEBERTİRİM...
HA?..
GAK!
GIRT-GIRT-LAĞIMI BIRAK DA SÖYLİYE-YİM, BABA.
ANEY! BURDA MI?..
IHI...
ORALARDAYDI... BARDA...
HEP BERABER BENİM RADYO-TEYBİ İÇEDENLER. MAHMUUT ALAYI...
AKLIMA TEK Bİ CÜMLE GELDİ...
VERİN LAN TEYBİMİ!
VERMEDİLER TABİİ...
SİZ! İKİNİZİN RESMİNİ DÜN GAZETEDE GÖR-DÜM.
HASTİR LAN!
KEH KEH BİZ DE GÖR-DÜK, NOLÇEK?
BAK ANAM, ŞİMDİ UFAK UFAK İLERLE... ALTI UCU, Bİ TEYBİNİ YEDİK...
NE DİYEYİM ŞEKERİM... KADER UTANSIN...
MAHMUT, BARİ SEN Bİ ŞEY SÖYLE!..
MAHMUT MU!..
ŞİMDİ BU MAHMUT MU?.
Hii DAYI!..
ONDAN SONRASI BAYAĞI HIZLI GELİŞTİ...
OTUZ MELYONUM!..
İMDAAT
MAHMUT VE ARKADAŞLARININ BİR TEZGAHIYMIŞ MÜCEVHER-LER... BEŞ PARA ETMİYORMUŞ. SÖZÜM ONA, KAZAYI YAPIP KAÇAN ŞOFÖR, YANI BAŞIMDA BELİRİNCE ANCAK O ZAMAN JETONUM DÜŞTÜ...
HUUAAP! BIRAK LAN MELOŞU!

Biraz da savaşalım...
BIRAK ULAN BIRAK! AĞZINA MIÇTIN UÇAĞIN... ULAN, NE KORKAK HERİFSİN... PARAŞÜTLE İLK DEFA SEN ATLAMIYORSUN...
HİAAA!
M535
KOMTANIM, KOCA Bİ SAVAŞ GEMİSİ GÖRÜYORUM. DERHAL KAÇALIM BURDAN!.
AMA KOMUTANIM... HERİF ACAYİP KARATE BİLİYODU...
ÇABUK DEFOLUN BURDAN ÇABUK!.. TÜFEKLERİNİZİ DE BANA BIRAKIN!..
AMA GENE-RALİM...
ULAN NAAPICAZ? DÜŞMAN GENERA-LİNİN EMRİNE UY-MAYA MECBUR MU-YUZ Kİ?.. YAKALASAK MI BUNU YOKSA?..
Behiç Pek

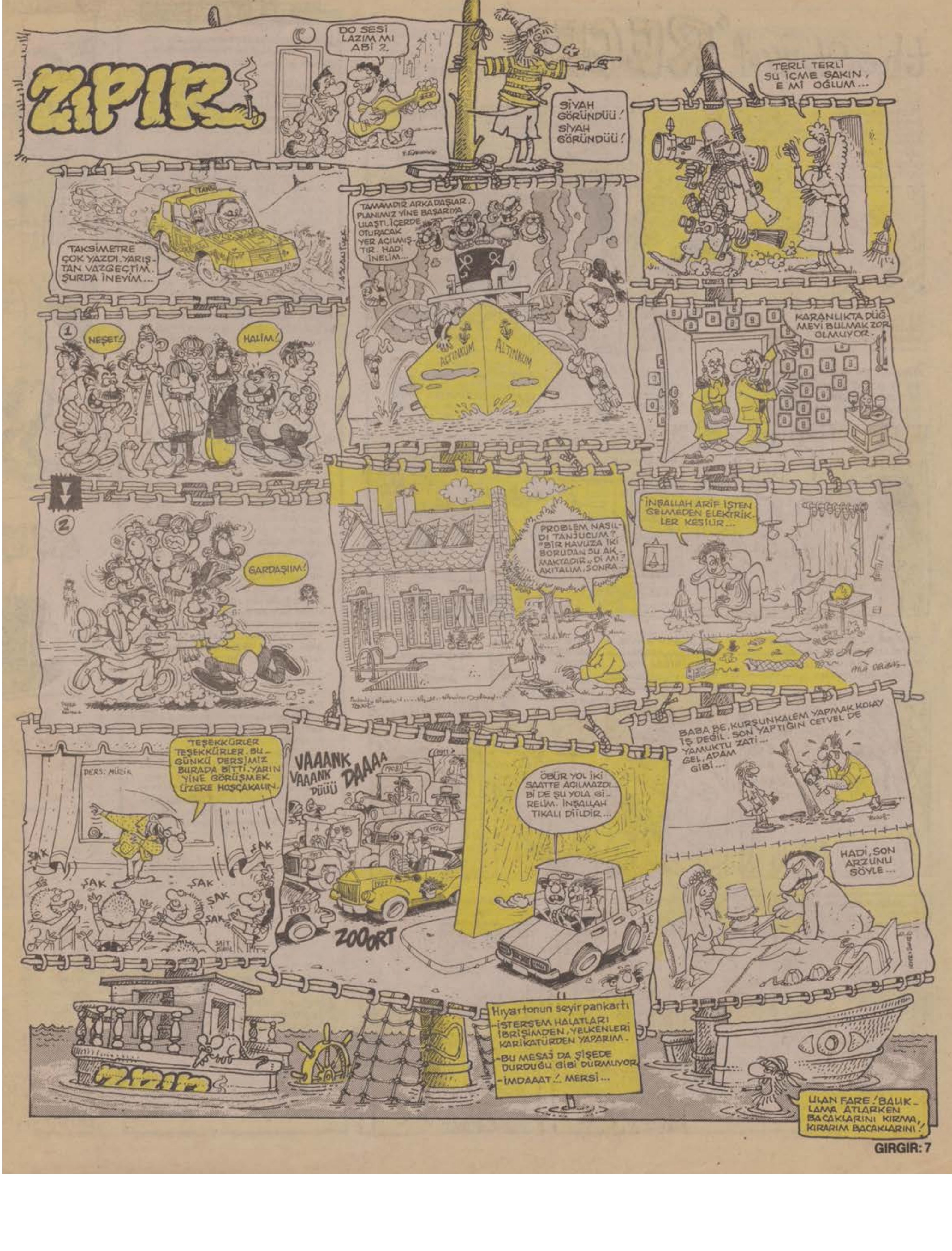
ZIPIR
DO SESİ LAZIM MI ABİ ?..
SİYAH GÖRÜNDÜÜ! SİYAH GÖRÜNDÜÜ!
TERLİ TERLİ SU İÇME SAKIN, E Mİ OĞLUM...
TAKSİMETRE ÇOK YAZDI. YARIŞTAN VAZGEÇTİM. ŞURDA İNEYİM...
TAMAMDIR ARKADAŞLAR. PLANIMIZ YİNE BAŞARIYA ULAŞTI. İÇERDE OTURACAK YER AÇILMIŞTIR. HADİ İNELİM...
ALTINKUM
ALTINKUM
KARANLIKTA DÜĞMEYİ BULMAK ZOR OLMUYOR.
NEŞET!
HALİM!
GARDAŞIM!
PROBLEM NASILDI TANJUCUM? "BİR HAVUZA İKİ BORUDAN SU AKMAKTADIR" DI MI? AKITALIM, SONRA...
İNŞALLAH ARİF İŞTEN GELMEDEN ELEKTRİKLER KESİLİR...
TEŞEKKÜRLER TEŞEKKÜRLER. BUGÜNKÜ DERSİMİZ BURADA BİTTİ. YARIN YİNE GÖRÜŞMEK ÜZERE HOŞÇAKALIN.
DERS: MÜZİK
ŞAK
ŞAK
ŞAK
ŞAK
ŞAK
ŞAK
VAAANK VAAANK DÜÜÜ DAAAA
ZOOORT
ÖBÜR YOL İKİ SAATTE AÇILMAZDI... Bİ DE ŞU YOLA GİRELİM. İNŞALLAH TIKALI DİİLDİR...
BABA BE, KURŞUNKALEM YAPMAK KOLAY İŞ DEĞİL. SON YAPTIĞIN CETVEL DE YAMUKTU ZATİ... GEL, ADAM GİBİ...
HADİ, SON ARZUNU SÖYLE...
Hıyartonun seyir pankartı
-İSTERSEM HALATLARI İBRİŞİMDEN, YELKENLERİ KARİKATÜRDEN YAPARIM.
-BU MESAJ DA ŞİŞEDE DURDUĞU GİBİ DURMUYOR
-İMDAAAT! MERSİ...
ULAN FARE! BALIKLAMA ATLARKEN BACAKLARINI KIRMA, KIRARIM BACAKLARINI!

PES YANİ!..

Roma muhabbetine doyum olur mu hiç... Gelin size bir tane daha dinleteyim... Aha... işte...

- Oktay! Gel yat artık... Aycık gel... Gözlerin şişti... Japon balığına döndün. Aynaya baksan dudağın uçuklar...
- Dur Figen... Rıdvan'ın ikinci golünü bir daha seyredeyim şöyle ağız tadıyla...
- Ay yanii... Mustafa Denizli bile takımının maç kasedini yedi defa izliyor. Sen Avusturya maçını kırk beş kere izledin... Bıkmadın mı aycık doksan saattir?
- Senin kadın aklın bu işlere ermez Figen... Bu işin ucunda Roma var.
- Hop... Bir dakka... Oğuz'a bak... Nasıl görüyo Rıdvan'ı aradan. Ulan kumpasla mı düştün deyyus... Haydi pilass. Vay pezevenk... Goooool...
- Aycık gece yarıları canavar düdüğü gibi bağırmasana. Yukarda Mükde Hanım hop oturuyo hop kalkıyodur. Yazık yaşlı kadına... Bir gecede otuzüç defa yataktan fırlamak ne demek? Hadi kapat şu vidyoyu da yanıma gel artık. Hadi hayatım...

- Figen... Bak seninle açık konuşalım... Figen... Ne taraftarsın özür dilerim gözümü maçtan ayıramıyorum. Bak Figen sırf seninle evlenmek için Ankara'daki işimi gücümü bırakıp İstanbul'a geldim. Lüks bir hayata düşkün olmana hiç ses etmedim. Bir ara Hristiyan olmaya kalkıştın ona da bir şey demedim... Hatta annemi benden habersiz motora bindirip Hayırsızada'ya bıraktığında bile aşağıdan aldım. Ama lütfen benden şu anda vidyoyu kapatmamı isteme. Yuvamızın iyiliği için...
- Ama Oktaaay... Baksana vücudum nasıl açılmış. Bacaklarım sütun gibi ortaya çıkmış... Üstümü örtüversen.
- Dur Semih... Ay... Figen yani... Bi dakka... Ünal kaçıyor... Pardon Figen... Ne dedin? Ünal'in bacakları mı? Haydi Feyyaz... Yürü...
- Oktaaay? Hayatım... Futbolcular baraj kurduklarında niçin elleriyle öyle uralarını kapatıyorlar?
- Oy... Oynama Figen... Bırak beni... Dokuz kusurlu hareketten dördüncüsü bu yaptığın...
- Oktaaay... Ben Feyyaz'ım... Beni tanımadın mı? Daha şimdi üçüncü golü attım. Seni bana yerlerde yuvarlanalım. Golün sevincini yaşayalım...
- Git Figen... Git diyorum. Çek şu topu...
- O top değil salak, şey. Ben yatıyorum artık hıh... salak...

***

- Hooırrr... Hooırrr...
- Figen... Figen kalk kız... Kalk...
- Ayh... Noooluyo? Sevriş... oh... yangın mı var?
- Ne yangını... Türkiye Avusturya'ya iki gol daha attı. Maç beş sıfır oldu.
- Ne diyosun sen Oktay... Maç günler önce üç sıfır bitmemiş miydi?
- Tanju'yla Metin son beş dakikada birer gol daha attılar. Yarabbim sen ne büyüksün... Maç kasedini elli birinci defa seyrettim ama, sonunda murādıma erdim. İki gol daha oldu. Son dakikalarda öyle bastırmıştık ki, zaten başka gol olmaması imkânsızdı.
- Oktaaay. Ben sana aynı kasedi o kadar çok seyretme demedim mi? Sonunda kafayı yedin işte... Ühü... Ühüüüü...

Sıdıç PEK

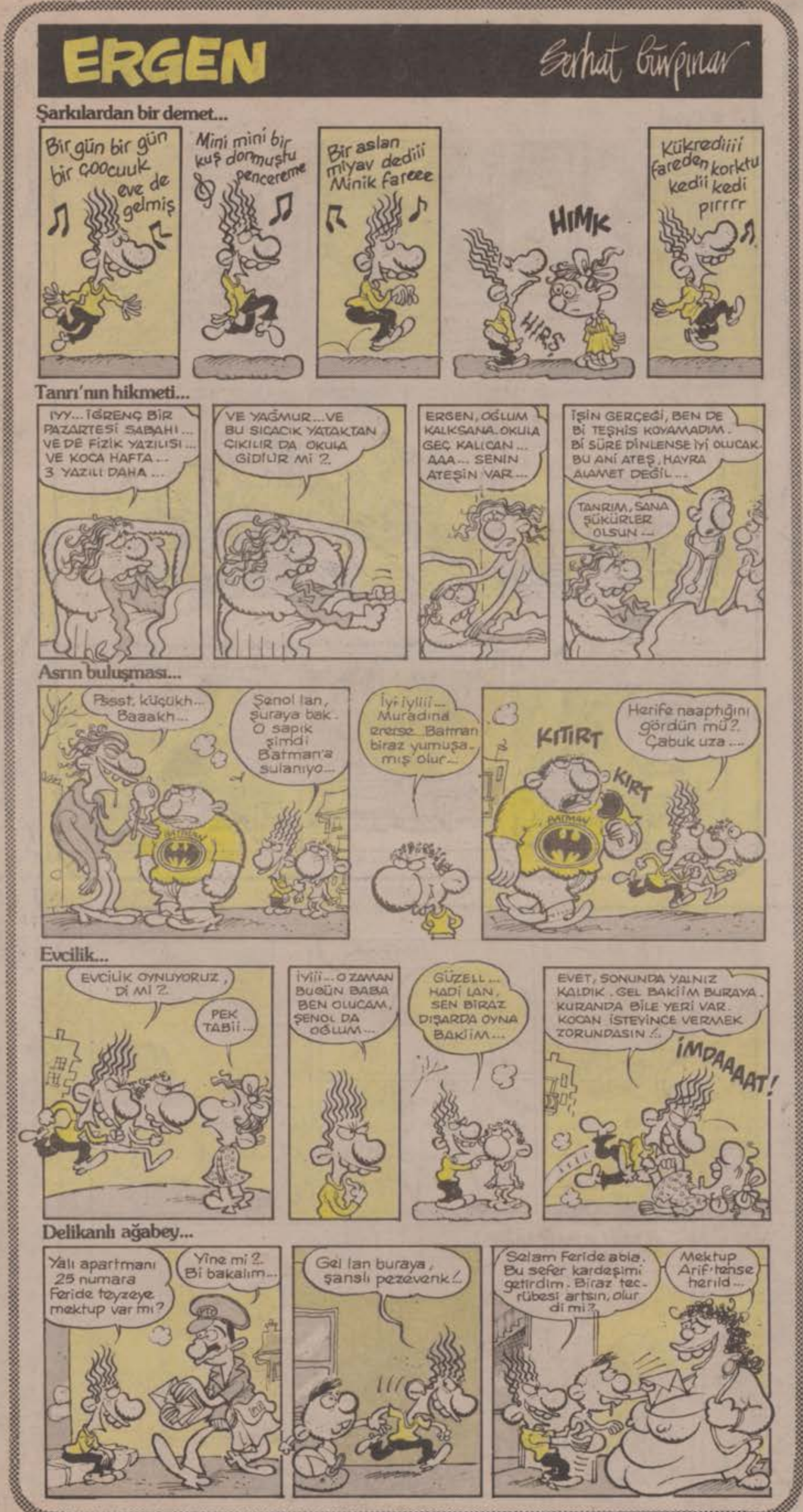

MİZAH ÖYKÜSÜ

AŞKIN GÖZYAŞLARI

Vedat ÖZDEMİROĞLU

Zayıf, incecik elli, kalın dudaklı kadın, yıllarını verdiği şarkıdan çok ani bir kararla ayrıldı, bir süre yağmurun altında dolaştı, telaşsız ve şemsiyesiz. Telaşsız ve şemsiyesiz her kadın gibi güzel bir yüzü vardı. Tanımlanabilir kederler içinde daracık bir sokağa girdi, kimseden yardım istemeye yüzü yoktu.

Daracık sokakta bir sürü otel vardı. Hoteller ve hosteller de cabası. Çaresiz kadın en sondaki otele, Palas Pandıras Oteli'ne girdi. Otel katibi, başı öne düşmüş, pilaki lekeli kravatı aşırı sola kaymış, kolasız gömleğinin aralığından göbek kılları görünür biçimde uyuklamaktaydı. Zavallı kadın, katibin uyanmasını yerel saatle altı dakika kadar bekledi, süre bitince omzuna önce dokundu, sonra ittirdi, omzundan tutup sallayınca katip uyandı. Katibin yüksek dozda kan ihtiva eden gözleri aptalca bakındı. Uyusa da, uyumasa da farketmez biriydi katip.

Kadın oda istedi, katip esneyerek ve esnediğini gizlemeye çalışarak kadına bir anahtar uzattı, oda numarasını hırıldadı. Tam kadının adını ve kaç gün kalacağını soracaktı ki, açtı ağzını yumdu gözünü katip. On saniye kadar ağzı açık, gözü yumuk öylece kaldı. Katibin tikiydi bu. Hıyarın tekiydi katip, Anayurt Oteli filminin on yedinci dakikasında sıkılıp çıkmıştı sinemadan.

Kadın ülser adımlarla odasına doğru yöneldi, kesinlikle sinirlenmişti. Katip melül ve mahzundu, arkasından bakakaldığı kadının adını ve kaç gün kalmak istediğini asla öğrenemeyecekti.

Bahtsız kadın, odasının yine daracık bir sokağa bakan penceresinden dışarıyı seyretti. Yağmur dinmişti. Misket oynayan kız çocuklarını izledi, sokağın göremediği yerlerinden çocukların bir berberin diğer bir meslektaşıyla birleşip birtakım girişimlerde bulunmalarını içeren kafiyeli sesleri geliyordu. Odada telefon vardı. Telefon edecek kimsesi olsaydı, mutlaka arardı kadın. Ama ne telefon edecek kimsesi, ne de telefon defteri vardı.

Bu durumda kimi arasam diye düşünmek saçmalıktı. O da kimi aramasam diye düşündü. Öyle ya, herhangi birini aramayabilirdi. Peki, kimi aramamalıydı? Örneğin emekli tanrı Ra'yı aramayabilirdi. Ve aramadı da. Tam üç kez. (Oysa bilmiyordu ki kadın, ödemeli aranmak kadar nefret ederdi aranmamaktan Ra. Tanrıtanımazdı Ra, kendisinden başka tanrı tanımazdı.)

Kimsesiz kadın, odadan fırladı, bu kez horlayarak uyuyan Asya kökenli otel katibine bakmayıp, kaçarcasına otelden çıktı. Ölesiye içmek istiyordu canı, dünyanın bütün şaraplarını ve hatta dünyanın bütün biralarının bir kısmını içebilirdi. Bütün parasını verdi, şişelerce şarap alıp deniz kıyısında bir banka oturdu. Onu gören birisi, sanki bu kadının mor sümbüllü bağı var diye düşünebilirdi ama, parasızdı kadın, çaresizdi. Zavallı ve bakireydi kadın.

Akşama kadar içti. Korkunç içti. Ve o akşam bütün meyhanecileriyle dalaştı İstanbul'un.

Sonrası olasılık. Belki ona tecavüz ettiler, belki hem tecavüz ettiler, hem öldürdüler. Ona acımış, yardım etmiş olabilirlerdi, pavyona ya da keraneye düşmüş olması da mümkündü. Eğer kadın yalpalayarak yürürken raslantısal olarak bir saksı düşmüşse kafasına, kadın ölmüşse ve saksıdaki çiçeğin adı "aşkın gözyaşları" ise, bu öykünün adı oradan geliyor olabilirdi.

Kadının yaşadığı, belki de artık yaşayamadığı kentin çok uzağındaki bir başka kentte aynı kadın gibi zavallı, aynı kadın gibi çaresiz ve parasız bir erkek serseri kuşkusuz yaşamaktaydı, belki onlar birbirlerinin insanlarıydılar, ama kimsenin yapacak fazla birşeyi yoktu.

Ya da ben yanılıyorum.

BİTTİ

Kakara Kikiri

ÜZÜM İLE ÇEKİRDEK

Birgün arkadaşlarla yolda yürüyoruz; hem yürüyoruz, hem üzüm yiyoruz.

Bu arada karşıdan gelen, hem yürüyen hem çekirdek yiyen diğer arkadaşlarla karşılaştık...

Böylece hem yürüyen hem de üzüm ve çekirdek yiyen bir güruh oluşturduk...

E... hepimizde genciz, kanımız kaynıyo, başladık bağırmaya "Fış fış kayıkçı, kayıkçının küreği, akşama fincan böreği..." ve diğer sloganlar birbirini izledi.

Artık ne üzüm, ne de çekirdek yiyorduk... Birden susup, birbirimize baktık... Biz ne yapıyorduk. Gecenin köründe burda? Düşündük, taşındık sonunda birer portakal aldık; portakalı soyduk, başucumuza koyduk, bu yalanı uydurduk... Hikâye diye buraya yazdık siz de okudunuz... Afiyet olsun!...

BİROL BAYRAM...

HASBİ TEMBEL ER

Duydun mu?

Levha...

Amortisör...

Nöbet...

ÖZDEN ÖĞRÜK

Muhlis Bey ve Yavlum Mithat

Yazan ve esprileri bulan: Behiç Pek.
Çizen: Ayhan.

SONBAHAL KALPİMİ TİTRETİYOL BİR KERTENKELEBEK KİBİ...

Yazan: Muhl... Beyg...

Mevsimlelden dört tağnesisini severim sağdece... Yaz-sombahar, kış, ilkbahar,yaz... Bunlaldan üç tağnesini, en çok yaz, ilkbahr ve kışı severim... Fakak bunlal sonbahalın eline su dökemez... Briyandan saralmış yaplaklal çukunota rekli bir şarkıcının kadife seslerinden dökünürken te öte yanda duran birisisi keman çalmakta ve öbürküsü şarkı söllemektedil. nıı... nınıım... nım nınıı... Mevssimlerin en duygusalı bemce sonbahal bu oniki ay içinde en duygusal olanı... O bir kereste dolu kamyon kibi hüzün doludur... O ve insanın ruğhuna gırı bir bulutun sudan çıkışı, denizanası kibi çırpınışı veyağ tepelere girişi kibi tatlıdır... (Buna örnek olarak bülbül yuvasısı gösterilebilir...) Hazır laf serveti fününden açılmışken buruya ünlü şağyir Ahmet Hışım'dan esinlenerek yazdıyım bir şiğirimi buruya aktarıyolum...

"Ahır, ahır, hep ahır...
Çıkaçaksın yürüyen merdivenlerden...
Eteklerime sarılmış bir yığın sarı yaprak...
Bakacaksin (Maykıl Ceksin) bir zaman selmaya
Ağlama ulan tarak..."

Ve son olarak sombahal hakkında söylediyim seçkin bir atasözü...

"Sonbahalda kızaran solmaşıkların yerinde bir tabak patates kızartmasısı olsa... Bir de bardak bira veyağ kokokola... Fakak kola biras asitli oluyol... Bem bir tağne meyva suyu alayim... Tenkü..."

Not: Nasıl ama... Ne kadal romantiyim deyil mi Yeliz Hanim...

KRİZ
BİZİM İÇİN EN BÜYÜK PROBLEM, BELLİ BİR MESAFEDEN SONRA YENİ TİP NÜKLEER FÜZELERİN UZAKTAN KONTROLÜNÜ KAYBETMEKTİR...
BU DA, BİR CAYMA ANINDA FÜZELERİ DUR-DURMAYI İMKANSIZ ... SIZ... SIZ... SIZ... SIZ...
ZANGIR ZANGIR ZANGIR ZANGIR
EYVAH! İŞTE BAŞLADI...
ÇABUK OLUN! GETİRİN!
İŞTE GETİRDİM. BURDA!
ZANGIR ZANGIR ÇIKIDIK ÇIKIDIK ÇIKIDIK ÇIKIDIK
OHHHH!
NE BU YAA? BU ÖRGÜ DE NERDEN ÇIKTI? NEYSE, TOPLANTI BİTMİŞTİR ARKADAŞLAR.
İŞTE BU HARİTADA, CASUS UÇAKLARININ ÇEKTİĞİ GİZLİ ÜSLER VE BURDAKİ KONVELSİYONEL SİLAHLAR, BARİZ BİR ŞEKİLDE GÖRÜL... ÜL... ÜL... ÜL...
ZANGIR ZANGIR ZANGIR ZANGIR
EYVAH! YİNE BAŞLADI.
ÇABUK BANA Bİ TENCERE PATLICAN, KABAK, NE VARSA GETİRİN!
TİRİDİNE TİRİDİNE BANDIM BEDAVA MI SANDIN PARA VİDİM ALDIM
BİRAZ DA TUZ. OOH!
BUGÜN YİNE HASTALANMIŞSIN, DOĞRU MU?
YOO... GAYET İYİYİM. YARIN YİNE TOPLANTIM VAR. ÇALIŞMAM GEREK. RAPORLARIM VAR...
ŞİMDİ İŞTEN BAHSETME.
LANET OLSUN! YİNE Mİ KRİZİN TUTTU?
ZANGIR ZANGIR ZANGIIR
AH CANIIIIIM! ACIKTIN DIİ Mİ? BİDİ... BİDİ...
BIRAK! DUR! YAPMA! BEN BEBEK DİİLİM...
HADİ YAVRUM, AL MAMA... BAK MAMA...
AHG... HASTASIN SEN...
YARIN DOKTORA GİDİYOSUN! ANLAŞILDI MI?
ŞİMDİ BANA ÇOCUKLUĞUNUZU ANLATIN HAMFENDİ... ÖNCE ANNENİZ...
İŞ KADINIYDI...
ONUN ANNESİ?
O DA İŞ KADINIYMIŞ...
YA ONUN ANNESİ?

ANLIYORUM... O DÖNEMDE KADINLAR EV İŞLERİNİ UĞRAŞ EDİNMİŞLERDİ. BELLİ Kİ GENLER YOLUYLA BU ÖZELLİKLER SİZE GEÇMİŞ. VE ZAMAN ZAMAN NÜKSEDİYOR. KISA BİR SÜRE İÇİN SİZE SEMBOLİK BİR YUVA HAZIRLARIZ. ORDA TEDAVİ OLURSUNUZ.
EEE... BÖYLE ELİMİZ KOLUMUZ BAĞLI MI OTURUCAZ ? MADEM BAŞKANIMIZ HASTA... NİYE YARDIM ETMİYORUZ ?
HAKLISIN...
ÜTÜYE YARDIM EDEYİM Mİ BAŞKANIM?
ŞU ÇARŞAFIN UCUNDAN TUTUVERSENE.
MERAK ETMEYİN BAŞKANIM. ÇOCUĞUN ALTINI DEĞİŞTİRDİM.
EVET! BİR AY SONRA YİNE ARANIZDAYIM ARKADAŞLAR.
HOŞGELDİNİZ
ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK
ÖNCE HEPİNİZE TEŞEKKÜR ETMEK İSTİYORUM... SAYENİZDE O İLLETTEN KURTULDUM. SİZLER OLMASAYDINIZ...
RİCA EDERİZ... ESTAĞFURULLAH ASIL SİZ BECERDİNİZ.
PEKALA! KISA KESELİM... BUGÜNKÜ OTURUMU AÇIYORUM... KONUMUZ: ZEKİ MÜREN KİRPİĞİ...
BAKIN BAŞKANIM! BEN EVDE Bİ ÖN ÇALIŞMA YAPTIMIDI...
AY BAŞKANIM. AMA BEN HARAŞOYA YENİ ALIŞMIŞTIM...
SİZE ELLERİMLE VİŞNE ŞURUBU HAZIRLADIM. HADİ, BUYRUN.
SEKİZ NUMARALI ŞİŞ, ETOL İÇİN ÇOK MU KALIN GELİR, BAŞKANIM?
SON

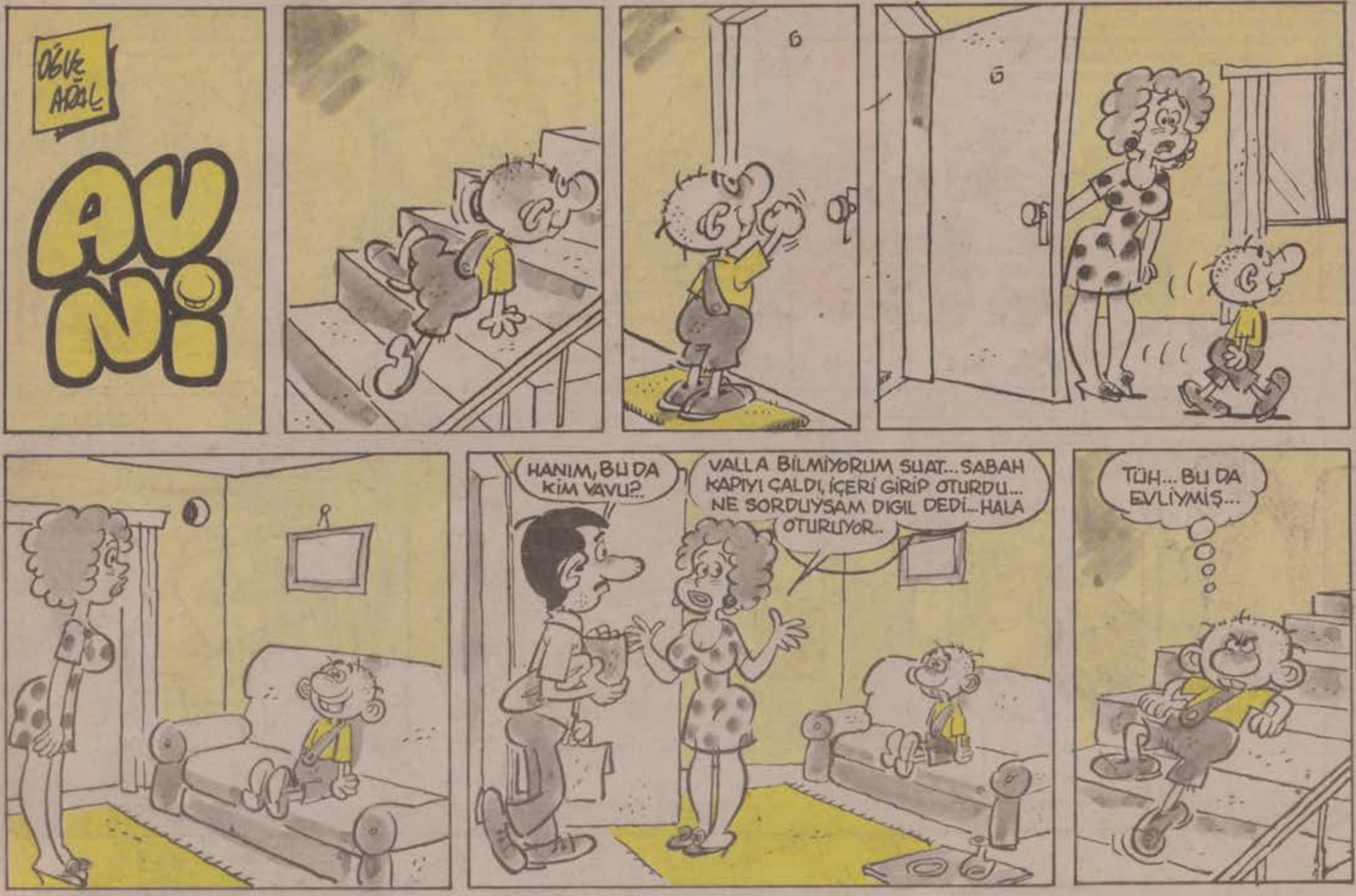
OĞUZ ARAL
AVNİ
HANIM, BU DA KİM YAVU?
VALLA BİLMİYORUM SUAT... SABAH KAPIYI ÇALDI, İÇERİ GİRİP OTURDU... NE SORDUYSAM DIGIL DEDİ... HALA OTURUYOR..
TÜH... BU DA EVLİYMİŞ...

Serhat Gürpınar
Önce kabasını iyice bi alalım, kese kolay be abicim...
CIK... ALLAH ALLAAAH... BUGÜN BENDE Bİ ŞEY VAR. BU DA OLMADI...
Lezzet YUFKACISI
Aman Allahım, şuraya bak...
OLAMAZ EVİİİİM!
Heyt be!. Ne biçim havam oldu... İyi ki çıkarken evi dağıtmışım... Şimdi kesin beni ajan sanıyodur...
BİLO LAN... BEN ŞİMDİDEN SABIRSIZLANMAYA BAŞLADIM. Bİ BÜYÜSÜNLER, TARLA AÇMAK İÇİN BUNLARI NE BİÇİM YAKICAZ Dİ Mİ ?.
Napiim... Bunları giymezsem ayaklarım çok üşüyor...
Nasıl bi duygu, çok merak ettim be imam abii... İdare ediver...

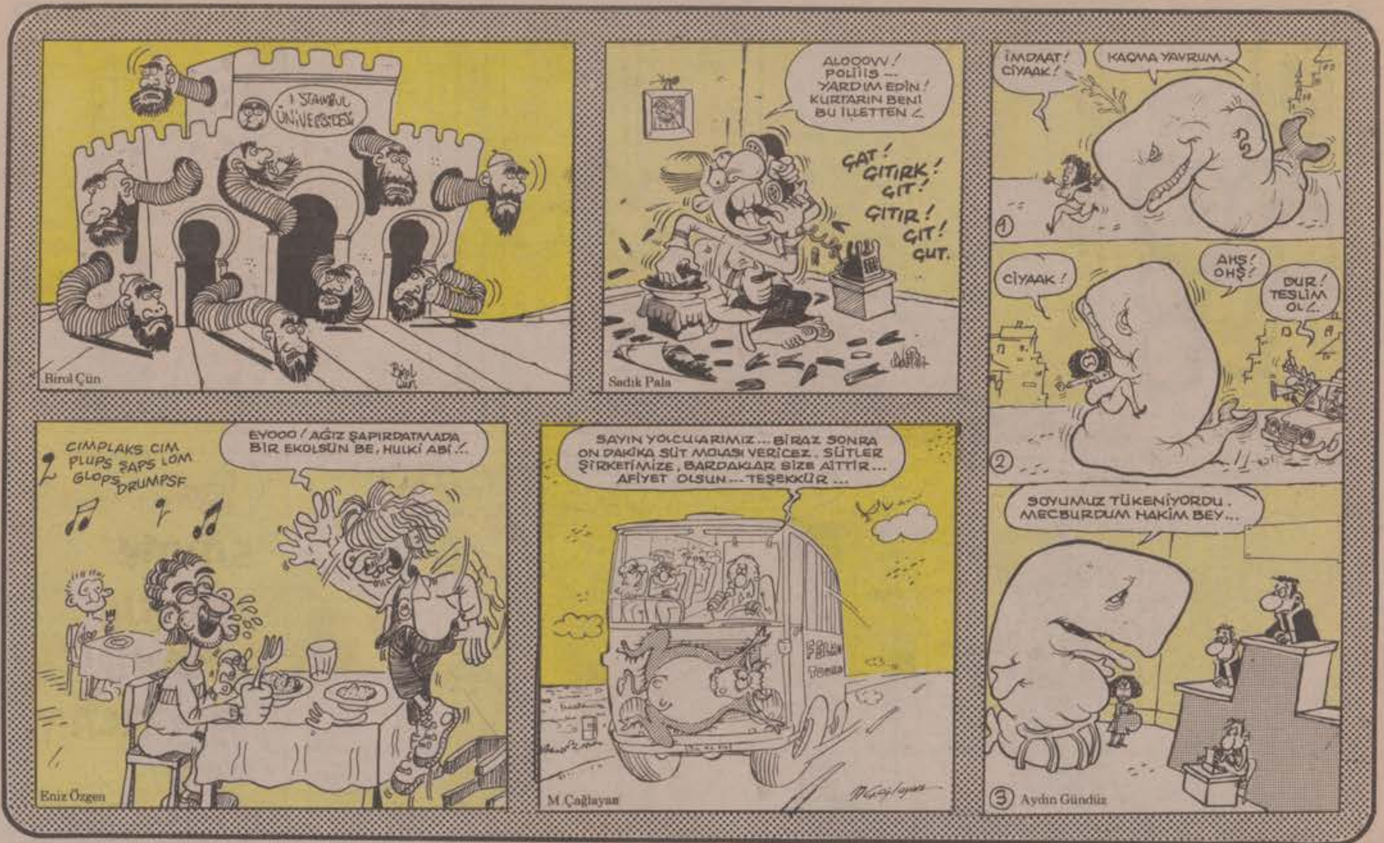

GIRGIR

YIL: 18
SAYI: 896
5 KASIM 1989 PAZAR

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset A.Ş. Sefaköy-İSTANBUL
Yönetim yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İSTANBUL
POSTA KOD NO: 34410
TEL: 527 87 86 – 512 41 13
FAX: 513 07 43

İlbas İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**
Genel Müdür: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **SÜLEYMAN YILDIZ**

KIBRIS: 500 TL. İNGİLTERE: 50 P. AMERİKA: 1.5$. HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7FF. İSVEÇ: 6.25 KRON